

[Stegger Nielsen.]

Forhøjelse. Man har fastsat Timelønnen som et Middeltal mellem Begyndelseslønnen for en ugift Førstelærer og Slutlønnen for en gift Købstadlærer under Hensyn til Reguleringstillægssatserne pr. 1. Oktober 1947. Staten betaler 75 pCt. til Dagungdomsskolerne og 50 pCt. til Aftenungdomsskolerne og Kommunen Resten. Ydes der højere Løn, maa Kommunen betale det overskydende Beløb. Jeg mener, at disse Tal er rigtigt valgt, saaledes som Tiden er. For hver Portion, det for Statens Tjenestemænd gældende Reguleringstillæg stiger eller falder, forhøjes eller nedsættes Lærerlønnen med 8,8 Øre pr. Time.

Endvidere hilser jeg med Tilfredshed, at de Tekstanmærkninger paa Finansloven, der hidtil har hjemlet Ret til, at Lærere paa disse Skoler kunde opnaa Overlærerstillinger og Viceinspektørstillinger og under visse Forhold Bestillingstillæg, nu bliver lovfæstet. Det er helt rigtigt, og det samme gælder Pensionsretten.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget ser jeg, at Merudgiften ikke bliver særlig stor; nemlig 22 000 Kr.

Jeg udtaler Haabet om, at der med disse gode og fornuftige Ændringer, som jo er skabt ud fra Livets Krav, bygget op paa de Indstillinger, man har modtaget ude fra Arbejdsmarken, maa være skabt bedre Betingelser for, at denne Skoleform kan udvikle sig til det, der var Tanken med den i dens Start, men som endnu ikke er helt opfyldt, at blive en god Støtte for den Del af Ungdommen, der her er Tale om, den ufaglærte Ungdom i Alderen fra 14 til 18 Aar.

Bonnichsen: Jeg skal for mit Vedkommende heller ikke komme ind paa en Diskussion om, hvorvidt denne Skole bør være obligatorisk eller ej. Jeg var ikke Medlem af Tinget, da Loven blev gennemført, men jeg ser af Ministerens Udtalelser, at i sin Tid delte man sig saaledes, at Socialdemokrater og Konservative nærmest ønskede den obligatorisk, medens de to Venstreparter ønskede, at den skulde være frivillig. Jeg er ikke enig med min Gruppe, jeg hælder nærmest til den Tanke, at den skal være frivillig, og jeg gør det af en bestemt Grund. Naar jeg ser paa hele den Ungdom, her er Tale om, føler jeg mig til en vis Grad beskæmmet. Vi har faaet disse unge ind i Skolen som Børn og har haft dem der i 6—7 Aar, og naar de saa forlader Skolen, er de ofte meget uvenligt indstillet over for den. Det hænder, at man senere paa Gaden møder

nogle af dem, og at de da, naar de ser en paa en vis Afstand, meget vredt og meget fjendtligt raaber „Tøren“ eller „Tørfar“ efter en og saa forsvinder de, naar man kommer nærmere. I og for sig skammer jeg mig lidt over at have været med til at behandle dem paa den Maade i den Tid, vi har haft dem. Jeg maa sige, at saa forbenet og gammel er jeg ikke, at jeg ikke gerne vil gøre Forsøg, og jeg synes i og for sig, at man inden for Skolen burde gøre et Forsøg paa at behandle Børn af denne Slags saadan, at de blev glade ved at gaa i Skolen, og give dem en Undervisning, der var tilpasset efter deres Evner.

Jeg vil nødig have, at Ungdomsundervisningen skal være obligatorisk, for naar man har haft disse unge i tvungen Skole i 6—7 Aar, vil jeg nødig være med til at forlange, at de igen skal ind i det, de kalder Slaveanstalten, og det er der endnu nogle der kalder Skolen, selv om langt det store Flertal i Dag er glade ved Skolen. At sige: Værsgod, nu skal I begynde igen, nu skal I have en erhvervsbetonet Undervisning, enten den interesserer Jer eller ej, det er jeg for mit Vedkommende betænkelig ved, skønt jeg meget vel ser, at de unge, vi helst skulde have fat i, er det maaske svært at faa med, saa længe Ordningen er frivillig.

Lovforslaget fremkommer jo, fordi man ikke mener, at de 5 Aar, der er gaaet, siden Loven blev vedtaget, har givet tilstrækkelige Erfaringer. Erfaringen har altsaa nærmest været den, at det er lidt af en Fiasko med denne Skole. Naar vi ser, at den starter med det ikke overvældende Antal af knap 10 000 Elever, og Tallet saa falder Aar for Aar, kan man just ikke sige, det er en Succes; saa kan man naturligvis se paa, hvad der er Aarsagerne, og finde de forskellige. Jeg skal meget gerne indrømme, at Forholdene, som det er nævnt i Bemærkningerne, har været meget ugunstige for denne Skole. Mørklægningsperioden og det, at Skolerne blev beslaglagt, og hele denne Urotid, da Bocherne rigtigt tog fat, har ikke gjort Vilkaarene nemmere for en Skole som denne. Dertil kommer, at de unge, ogsaa de, der maaske var ringest stillede, kunde faa forholdsvis vellønnet Beskæftigelse. Alt dette er rigtigt. Derfor ser jeg meget vel, at man for at gøre yderligere Erfaringer bør have et Par Aar til, men jeg vilde sætte megen Pris paa, om vi kunde faa en kort Udvalgsbehandling, hvor man nærmere kunde gaa ind paa, hvad det er, man har beskæftiget sig med, hvordan de Elever er, der har